

Rapport 1996

Intervju med Margareta Björnstad 96 08 28 i hennes hem

Fornlämning,

Fastighet,

Socken,

Kommun,

Landskap,

Margareta Bergvall

Intervju med Margareta Biörnstad 96 08 28 i hennes hem.

(Lars Göran Spång och Margareta Bergvall)

Antecknat och renskrivet av Margareta Bergvall 99 01 14-18

Runt 1950 var det mycket få arkeologer. När jag började läsa var det endast två st. Det innebar att museitjänsteman deltog i seminarier och diskussioner och att man därför som ung student fick kontakt med historien bakåt i tiden.

Istatsbidragssystemet för Landsantikvarier från 1947.... avlöning för amanuens 1955 fanns krav på lic examen.

Man kände varandra, hade kontakt med yrkeslivet.

Expansionen började efter kriget, allting accelererade under 1950 talet. Bostadsområden, motorvägar etc. redan under 1940 talet påbörjades sjöregleringar på grund av den energistasning som man såg var nödvändig under kriget.

Erik Festin låg i opposition med Sigurd Curman. På 30 talet var de inne i en diskussion om vattenkraftsutbyggnad. Festin lät Tinnberg m fl inventera Indalsälven vilket var den första älven. Chefen för vattenregleringen vände sig till Curman för att slippa Festin.

Bo Hellman fick ett förordnande för Indalsälven. han gjorde även bebyggelseundersökning.

I början trodde man att boplatserna var bortspolade. Harald Hvarfner kom då in. Han var arkeolog och etnolog. Därför var han intresserad av att göra också fotografisk dokumentation. han använde även flygbildsteknik.

Vattenfall var positiva till samarbetet därför att RAÄ alltid gjorde en fin avrapportering.

Det var emellertid en för dålig forskningsanknytning, tyckte Margareta Biörnstad, när hon började arbeta. Universiteten stod utanför arbetet. Allt var helt uppdragsfinansierat, det fanns inga pengar till forskning.

Stenåldersboplatser var inte R markerade, vilket innebar att det var svårt att få pengar till inventering.

Sverker jansson kände personligen Knut Tinnberg. Tinnberg arbetade också för RAÄ. Kunskaper om boplatser och skärvstenar fanns, men man trodde att boplatserna var utspolade.

Hvarfner införde tranchégrävningen.

Margareta Biörnstad började en diskussion om man skulle börja grävning av olika typer av boplatser, även de som inte var så fyndrika. Kanske var det de som var bäst bevarade som inte var utspolade.

Sverker och Harald såg landskapet och bygdefrågan väldigt tydligt. De lyfter upp en bebyggelsehistorisk aspekt. De som bodde i traktentyckte att RAÄs personal.....
(här tror jag MB sade något om att de var uppskattade....)

"Gustaf och jag blev ju så glada när vi hittade Högomsgraven." sade rådman Gustaf Welanders fru, till MB. " Det visar att vi hade en historia innan Härnösand". Detta belyser den gamla fejden mellan Härnösand och Sundsvall, där Sundsvall ofta ansågs vara utan historia i jämförelse med den mer kulturella staden Härnösand.

Det fanns många inom Vattenfall som var intresserade av Arkeologi. Tore Nilsson och Jonas Norrby t ex. den sistnämnda var oerhört intresserad.

RAÄ motsatte sig inte utbyggnad, eftersom man insåg att vi levde i en tid av förändring. De krävde dokumentation. Curman gjorde en personlig insats.

